

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΕΤΟΣ Γ'.
ΑΡΙΘ. 33

Ἐν Πειραιεὶ Ἰανουάριος
1886

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Δ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΙ ΑΓΝΗ ΣΜΙΘ

ΕΠΙ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΝ ΤΩ ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

Χάρματα σὺν πολλῶ, τὰ σὰ γράμματα, δια γυναικῶν,
σοῦ πλοῦ ἐξήγησιν, ἐλάμβανον, αἶψα δ' ἔλεξα.
ἢ σὺ γ' ἐπλώϊζες μακρόν· σύγε, θῆλυς Ὀδυσσεύς,
πολλῶν ἀνθρώπων ἴδες ἕστεα, καὶ νόον ἔγνως·
τὴν δ' ἄρ' Ὀδύσειαν σύγε μὴν, Ὀδυσῆος ἀμείνων,
ἔγραφες· αὐτὰρ ἐγὼν ἔλεγον κεχαρηότι θυμῷ
Ἀγγλικά δ' οὔτι καλῶς λογοποιοῖς γράμματ' ἔθηκε.
ἦτοι ὄγ' ἡμετέρης γλώσσης κατακρῆθεν ἄϊδρις
ἔστιν· ὃν ἄλλοτρίη φωνὴ καὶ γραπτέον ὀρθῶς.

Οἶα σὺ κάλ' εἶδες σκοπέλους, ὄρεα σκιοέεντα,
εὐύδρων τε ῥοὰς ποταμῶν καὶ βένθεα λίμνης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μήτερα Τῆθυν,
Ἥελιον θ' ὃς ἐκεῖ πόσιν ἀκαμάτοισι φορεῖται,
Οἶος ἀμοιρός ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Χαίρω ἐγὼν, ὅτι νῦν, γύναι, ἀσφαλές οἶκαδ' ἀφίκου.

A. C. Zesey.

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΔΟΣ ΕΝ ΠΡΕΒΕΖΗ

ΥΠΟ

Ν. ΠΕΤΡΗ

Α'.

Ἦτο ὡραία ἡμέρα τοῦ Μαΐου (1) καὶ ὁ χρυσίζων ἥλιος διέ-
χει τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ ἐπὶ τε τὸν παρακείμενον ἀμβρακικὸν
κόλπον καὶ τὸ ἱστορικὸν Ἄκτιον, ὅτε ὁ συμπαθὴς πρὸς τὸ
χριστιανικὸν στοιχεῖον τῶν ὑπηκόων διοικητὴς Πρεβέζης Μου-
τεσαρίφης Ἀμπτοῦλ Ρεφῆ ἐτέλει τοὺς γάμους τῆς ἰδίας θυ-
γατρὸς Σαμπριὲ Χανοῦμ (2) ἐν πάσῃ τῇ νενομισμένῃ Ἀσιανῇ
μεγαλοπρεπείᾳ καὶ πομπῇ μετὰ τοῦ ἐξ Ἰσού Ὀθωμανοῦ Φε-
ρουζ Ἐφένδῃ (ἀρχιεπιστάτου τῶν κτημάτων τοῦ Ὑραούφ-Μπέη
τῆς Πάργας). Λέγομεν ὁ διοικητὴς, οὐχὶ δὲ τύραννος, διότι
καὶ κατὰ τὸν μέγαν τῶν Σταγείρων φιλόσοφον αὐτὸς μὲν βασι-
λεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων συμφέρον προαίρειται, ὁ δὲ τύραννος
τὸ ἑαυτοῦ. Ἐπὶ τῇ πανδήμῳ λοιπὸν ταύτῃ χαρᾷ τῆς νέας
Νικοπόλεως ὁ εὐγενὴς αὐτὸς ἄρχων διετράνωσε μυριοστὴν
ταύτην φορὰν τὰ ἀκραίφνη πρὸς τοὺς χριστιανούς φιλόφθονα
αἰσθήματα, καὶ ὄντως καθάπερ φιλητικὸς πατήρ ἐν μέσῳ τῶν
πεφιλημένων τέκνων περὶ πλείστου ἐποιεῖτο ὅπως εὐαρεστήσῃ
πᾶσι καὶ πάσαις τοῖς κεκλημένοις. Ὅθεν πολλὰς ἡμέρας πρὸ

(1) ἡ 21η παραληλυθότος ἔτους 1885.

(2) ἡ δὲ πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος διοικητοῦ τυγχά-
νει σύζυγος τοῦ Σελαχουντήν-Μπέη, γραμματέως παρὰ τῇ Ὑψηλῇ
Πύλῃ.

τῆς τελέσεως τῶν γάμων φιλοκάλως διεσκεύασε σκιάδα μεγαλοπρεπῆ σημαιοστόλιστον καὶ μυρσινοστόλιστον καὶ πρὸς ἐπικόσμῃσιν τῆς τριημέρου τελετῆς τῶν γάμων μετεκαλέσατο ἐκ Λευκάδος πᾶσαν τὴν φιλαρμονικὴν μουσικὴν καὶ ἐξ Ἰωαννίνων θιάσον καλλιφώνων ἀοιδῶν ἑκατέρου τοῦ φύλου, οἵτινες ἐν τοῖς διαλείμμασι τῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν ᾄδοντες τοὺς περιωνύμους ἀμανέδες καθήδυνον τοὺς κεκλημένους. Ἐν ταῖς ἀναπαύλαις, δῆλα δὴ τῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν ἐγένετο ἡ ἀναπλήρωσις ὅτε μὲν δι' ἀνατολικῶν ᾠσμάτων, ἦγον *Σαμπαχί, Ταξίμι, Ράστ, Ἀρτζέμι, Χετζὰς* καὶ τῶν περιφώνων ἀμανέδων, ὅτε δὲ διὰ χορῶν, οἱ οἱ περιλάλητοι χοροὶ τῆς Ἡπείρου *Παπαδιά, Μπεράτ, Τσάμικο* κ.λ. Προεξήρχον δὲ τῶν χορῶν τούτων ὡς κορυφαῖοι οἱ εὐπατρίδαι ὁμογενεῖς κ.κ. Ἀναστάσιος Γερογιάννης, Δημήτριος Σκέφερης, Κωνστ. Ζαλακώστας, Μ. Κακαμπίνης, Κωνστ. Μουστάκας καὶ ἄλλοι. Τί δὲ πρῶτον καὶ τί ὕστατον καταλέξομεν περὶ τῆς ἐξαιρέτου ἀφθονίας τῶν παντοδαπῶν ἐδεσμάτων (ἃ οὐδὲ μάγειρος ἐξ Ἡλείας ἠδύνατο κάλλιον νὰ παρασκευάσῃ), ἐπιτραγημάτων καὶ τῶν ποικίλων οἴνων, οἵτινες κατακοσμοῦντες τὰς πολλὰς παρατεθειμένας τραπέζας διέχεον τὴν εὐφροσύνην εἰς τὰς καρδίας τῶν εὐωχουμένων, ὥστε κατὰ τὸν ποιητὴν *μηδένα δεύεσθαι δαιτὸς εἴσης*; Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς τελετῆς τῶν γάμων ὁ εὐγενὴς διοικητὴς ἐκάλεσεν εἰς δεῖπνον καὶ χορὸν (1) τοὺς τὰ πρῶτα φέροντας Ὀθωμανοὺς καὶ χριστιανοὺς κατοίκους Πρεβέζης μετὰ τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἅπαν τὸ αὐτόθι προξενικὸν σῶμα καὶ τινὰς καὶ ἐκ Λευκάδος, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀναγράφοντα τὰς βραχυτάτας ταύτας λέξεις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ πάντας τοὺς εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηρεσίαν τελοῦντας δευτερεύοντας ὑπαλλήλους, ἐν οἷς καὶ στρατιωτικοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ καὶ τοὺς τῆς δευτέρας τάξεως ἐνοίκους Πρεβέζης. Ἐκ δὲ τῆς ἰσραηλιτικῆς παροικίας, ἥτις ἀριθμεῖ περὶ τὰς 20 οἰκογενείας, ἐκλήθησαν ἐν τῇ α'. ἐσπερίδι τινὲς (οἷον οἱ κ.κ. Ἡλίας Δαυὶδ, Δαυὶδ Τσαντίκης, Δαυὶδ Ἰακώβ, Χαῆμ Κοὲν καὶ Σαμοὲλ Μάτσα). Τὴν δὲ δημοθιοιανὴν τῆς τρίτης ἡμέρας προσήνεγκεν ἐν ὑπαίθρῳ πρὸς ἄρκτον τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ τοποθεσίᾳ Βρυσοῦλας. Ἐν τῇ τρίτῃ λοιπὸν ἡμέρᾳ ἐκάλεσεν ὁ ἀγαθὸς Διοικητὴς πάντα τὸν λαὸν Πρεβέζης ἥτοι χριστιανούς, Ὀθωμανοὺς καὶ Ἰσραηλίτας ἐκ τῶν διαφόρων συντεχνιῶν. Μνημονευτέον ὅτι ἡ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις ἐξήστραπτεν ἐπὶ τῶν προσώπων πάντων τῶν κεκλημένων, καὶ ὅτε περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς πρώτης ἐφ' ἐσπερίδος ὁ τῆς Αὐστρουγγαρίας πρόξενος κόμης Ντεμπίσκης ἐποιήσατο πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ φιλοξενούντος τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον διοικητοῦ, οὗτος συγκεκινημένος ἐξεδήλωσεν ἑλληνιστί (2) τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας. Οἱ δὲ πρόκριτοι Πρεβεζαῖοι χριστιανοὶ ἀμιλλώμενοι ἐπευφύησαν καὶ εἴτα πάλιν προέπινον αὐτῷ φιλοτησίας. Καὶ αἱ μὲν

(1) Ἡ κυκλοτερὴς σκιάς διηρεῖτο εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν ἦτο καθωρισμένον διὰ τὸν χορὸν καὶ τὴν μουσικὴν, τὸ δὲ διὰ τὰς ἀπειροπληθεῖς τραπέζας.

(2) "Ἀτε ἐκ Λαρίσσης ὁρμώμενος καὶ τῇ φωνῇ ἑλληνίζων.

τερπνόταται αὐταὶ ἐσπερίδες καὶ κατὰ τὰς τρεῖς νύκτας παρατάθησαν μέχρι τῆς πρωΐας, τὰς δὲ τιμὰς προσήνεγκεν ἡ ἐκλαμπροτάτη δέσποινα Γ. Κονεμένου Βέη (3) μετ' ἀπαραμίλλου ἅμα καὶ εὐγενοῦς φιλοφροσύνης, ἐφ' ἣ κατ' ἐξοχὴν διαπρέπει ὁ οἶκος Γ. Κονεμένου, οὗ ὁ ἡγέτης πανέστιος συμμετέσχε τῶν δεῖπνων καὶ τῶν διαχύσεων.

Β'.

Κεκλημένοι δ' ἦσαν ἐκ μὲν τῶν Ὀθωμανῶν 1) ὁ στόλαρχος τῆς ἐν Πρεβέζῃ μέχρι Σκόδρας ναυλοχούσης μοίρας Ἐμὶν Μπέης, 2) ὁ πλοίαρχος Νεσάτ καὶ οἱ τῶν τριῶν ἀτμοπλῶων (ἅτινα ὁρμοῦσιν ἐν τῷ λιμένι Πρεβέζης) διευθυνταὶ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν 3) ὁ φρουράρχος Καϊμακάμης Σουκρῆ-Μπέης μετὰ τοῦ ἰδίου ἐπιτελείου 4) ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Μουράτ-Μπέης μετὰ 2 στρατιωτ. ιατρῶν, ὁ ταγματάρχης ἐπ' ἰσῆς τῆς χωροφυλακῆς Ἀμούς-Ἀγᾶς καὶ ὁ τοῦ πυροβολικοῦ τοιοῦτος Χικμέτ-Μπέης. — Καὶ οἱ ἐξῆς πολιτικοὶ ὑπάλληλοι α) Ῥοχῆ ἐφένδης ἀρχιγραμματεὺς τοῦ διοικητηρίου ὁ καὶ νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ Μουτεσαρίφη ἀπόντος β) Σουκερῆ ἐφένδης β'. γραμματεὺς τοῦ λογιστικοῦ γ) Ὁσμὰν Ζεκὶ ἐφένδης ὑποθηκοφύλαξ (δευτέρ. χακανί). δ) ὁ Μουδῖρης τῆς δεκάτης (οἰκονομ. ἔφορος) ε) ὁ Καδῆς (δικαστής) ς) ὁ εἰσαγγελεὺς (Μουντέκ Οὐμουμῆς) ζ) ὁ ἀνακριτὴς (Μουστεντίκ) η) ὁ Ῥαχμῆ ἐφένδης ἀρχιγραμματεὺς τῆς Εἰσαγγελίας θ) ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου Ἀχμέτ Σερρῆ ἐφένδης κ.λ. Εἴτα οἱ τοῦ τελωνείου ὑπάλληλοι· ὁ διευθυντὴς τῶν τελωνείων τῆς Ἡπείρου Τεφίκ ἐφένδης μετὰ τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων. Ἐκ δὲ τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ Πρεβέζης ἠξιώθησαν προσκλήσεως οἱδε οἱ προὔχοντες Περικλῆς Λαυρόπουλος, Πάνος καὶ Κώνστας Μαμάτης, Δημοσθένης Γερογιάννης, Θεμιστοκλῆς Γερογιάννης, Ἀπόστολος καὶ Χρῖστος Γερογιάννης, Μιλτιάδης Κακαμπίνης, Κωνστ. Τόλιας, Χρῖστος Τσόκος, Κωνστ. Μουστάκας, Σπυρίδων Λάζαρος, Χρῖστος Αὐγερινός, Ἀναστάσιος Χρῖστος καὶ Δημήτριος Σκέφερης· ὁ σχολάρχης τῆς κοινοτικῆς σχολῆς ὁ εὐπαίδευτος κ. Ἰωάννης Μπαχούμης, Ἀριστείδης Ἀθανάσιος καὶ Ἀλκιβιάδης Βρέκοσης, Κωνσταντ. Περδίκης, Νικόλ. Περδικάρης, Νικόλαος Βέλλιος, Σπυρίδων Βάλμης, Στυλιανὸς Κόνδαρης καὶ Ἀριστείδης καὶ Π. Κοντογιάννης καὶ πρῶτιστος πάντων ὁ ὑπέρτιμος δῆμαρχος Πρεβέζης κ. Γ. Γκινάκας μετὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Α. Τσακαλώτου ὁ οὐκ ὀλίγον συντελέσας εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν τελετῶν καὶ εἰς τὴν προσήκουσαν ὑποδεξίωσιν τῶν φιλοξενηθέντων. Ἐκ δὲ τῶν προὔχόντων Ὀθωμανῶν οἱ ἐξῆς Χασὲν Μπέης Ντῖνος, Ντερβίς Πασᾶς, Σικεριᾶ-Μπέης, Ματίφ Μπέης (υἱὸς τοῦ Κιαζῆμ-Μπέη, διοικητοῦ τοῦ Βαγιαζήτ), Τζελάμ-Μπέης (γαμβρὸς τοῦ Ἀχμέτ Ντίνου), Ῥακίπ-Ἀγᾶς, Σαντίκ Καραμπέτζος, Χουσεῖν Δερβίσης καὶ λοιποὶ. Εἴτα ἔρχεται τὸ προξενικὸν σῶμα· α) ὁ τῆς Ἑλλάδος ἀξιοπρεπέης ὄντως καὶ εὐγενὴς

(3) Περὶ τῆς ἀληθείας ἡ γαλλικὴ ῥῆσις «une personne possédant l'usage du monde».

πρόξενος κ. Δ. Σούντιας β) ὁ τῆς Αὐστρουγγαρίας κόμης Ντεμπίσκης γ) ὁ τῆς Ἀγγλίας κ. Βλέκνεϋ δ) τὸν τῆς Ἰταλίας ἐλλόγιμον πρόξενον κ. Μιλλελιραν ἐν ἀδείᾳ εἰς Ἰταλίαν ἀπουσιάζοντα ἀντεπροσώπευσεν ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Φώντας. Παρεκτός τούτων ἐτιμήθησαν διὰ προσκλήσεως ὁ σεβάσμιος προϋστάμενος τῆς ἐν Πρεβέζῃ καθολικῆς ἐκκλησίας πατὴρ *Borabertouρας* καὶ οἱ πράκτορες τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν προεξάρχοντος τοῦ πράγματι εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἐμπόριον πᾶσαν εὐκολίαν παρεχομένου κ. *Μάτκοβιτς*, τοῦ ἐπαξίως διευθύνοντος τὸ προκτορεῖον τοῦ Αὐστρουγγαρικοῦ Λόϋδ καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἐταιρίας τῶν μονοπωλίων τῶν καπνῶν ὁμογενῆς κ. Δημήτριος Πελώνης, (ὁ ἐπιδεξίως διευθύνων τὸν χορὸν ἐν τῇ πρώτῃ ἐσπερίδι) μετὰ τοῦ ἰδίου γραμματέως κ. Τηλεμάχου Βοζίου (υἱοῦ τοῦ ἀποικομένου γάλλου ὑποπροξένου ἐν Πρεβέζῃ).

Γ'.

Παρέκθαις περὶ ἐθίμων τῶν τουρκικῶν γάμων. Ὁ τουρκικὸς γάμος, καθ' ὃς ἐν Πρεβέζῃ ἡρύσθημεν πληροφορίας τυγχάνει ἀπλούστατος. Ἡ μὲν νύμφη εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐν ᾗ παρευρίσκονται πᾶσαι αἱ κεκλημέναι Κυρίαι (γνωστὸν ὅτι παρ' Ὀθωμανοῖς ἀπαγορεύεται ἡ τῶν ἀνδρῶν εἴσοδος εἰς γυναικωνίτην), μετ' αὐτὴν δ' εἰσέρχεται ὁ πατήρ, οὗ ἅμα ἐμφανισθέντος ἡ νύμφη ἐγειρομένη ἀσπάζεται τοὺς πόδας καὶ τὴν δεξιάν, ὁ δὲ πατήρ ἀντασπάζεται αὐτὴν εἰς τὸ πρόσωπον, μεθ' ὃ περιτυλίσσει περὶ τὴν ὄσφυν αὐτῆς ζωστήρα πλατύν ἐκ μετάξης καὶ προσφέρει βαρυτίμητα δῶρα διαφερόντως ἐκ πολυτίμων λίθων, σῦναμα δὲ τιθέσσι σταυροειδῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς νύμφης τέσσαρας πολυτίμους ἀδάμαντας. Μετὰ ταῦτα ὁ πατήρ ἐξερχόμενος τῆς αἰθούσης διασκορπίζει ἐν τῇ διαβάσει αὐτοῦ διάφορα νομίσματα ὡς οἰωνὸν ἀφθονίας. Μετὰ δὲ τὸν πατέρα εἰσέρχονται οἱ ἀδελφοί, οἱ τινες χαιρετίζοντες κατὰ τὰ τουρκικὰ ἔθιμα προσφέρουσι καὶ οὗτοι δῶρα. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσέρχεται ὁ νυμφίος, ὃν μόλις ἀφικόμενον εἰς τὴν οἰκίαν ὑποδεξιόϋται ἡ νύμφη ἐπὶ τῆς ὑστάτης βαθμίδος τῆς κλίμακος κεκαλυμμένη διὰ πυκνοτάτου πέπλου, ἣν νύμφην πρῶτον ἤδη βλέπων ἐκεῖνος λαμβάνει ἐκ τῆς χειρὸς καὶ εἰσάγει εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον (οὐχὶ εἰς τὸν νυμφῶνα) καὶ τότε πρῶτον ἡ νύμφη ἀποκαλύπτει τὸ πρόσωπον πρὸς τὸν νυμφίον. Μεθ' ἱκανὴν δὲ συνδιάλεξιν ὁ γαμβρὸς καλύπτει τὸ πρόσωπον τῆς νύμφης καὶ ἀμφοτέροι ἐπανέρχονται ἐνώπιον τῶν προσκεκλημένων, ὅτε ὁ νυμφίος ἀποχωριζόμενος τῆς νύμφης μεταβαίνει εἰς τὸ τέμενος, ὅπου ὁ Χότζας ἀναγινώσκει εὐχὰς τινὰς τοῦ Κορανίου. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ νυμφίος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν νυμφικὴν οἰκίαν πρὸ τῶν μεσονυκτίων ὥρων, καθ' ὃς ἐπιστρέφων οἰκαδὲ λαμβάνει τὴν νύμφην καὶ εἰσάγει εἰς τὸν παστὸν (νυμφικὸν θάλαμον). Ὁ αὐτὸς μετὰ ταῦτα ἐκδύει τὴν νύμφην, ἥτις ἐν τῇ πρώτῃ ἐκείνῃ νυκτὶ δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν οὐδὲ λέξιν νάπευθύνῃ πρὸς αὐτόν. Αὕτη διὰ βραχυτάτων ἢ τελετῇ τῶν τουρκικῶν γάμων, ἐν τὸς δὲ καλλιπρεποῦς κ' εὐρυχώρου αἰθούσης ὑπάρχει ἐκτεθει-

μένη πρὸς θεὸν ἢ προῖξ, συνισταμένη εἰς χρυσοποίκιλτα ἐνδύματα, μαργαρίτας, ἀδάμαντας, πολυτελεῖς τάπητας, ἀνάκλιντρα καὶ λοιπά. Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ νυμφικὴ κλίνη εἶναι πολυτελεστάτη καὶ ὁ χρυσοκέντητος τάπης, ἐφ' οὗ πατοῦσα ἡ νύμφη, δέχεται τὰς συγχαρητικὰς εὐχὰς. Προσθετέον ὅτι ἡ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, ἐν ᾗ ἐστὶν ἐκτεθειμένη ἡ φερνὴ, εἴσοδος ἐπιτρέπεται καὶ τοῖς ἀνδράσι. — Μετὰ δὲ τὴν ἀπαραίτητον ταύτην σχετικὴν ὁμῶς παρέκθαις ἐπανιόντες εἰς τὸ ἐξ οὗ ὁ λόγος ὠρμήθη ἐπιλέγομεν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ εὐγενὴς διοικητὴς Πρεβέζης *Ἀμπτοῦλ Περῆ* ἐμφορεῖται γενικωτέρων ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὑπηκόων χριστιανῶν, Ὀθωμανῶν καὶ Ἰσραηλιτῶν προσφέρεται ἴσος καὶ κοινὸς τοῖς πᾶσι, διὰ ταῦτα ἐκρίναμεν ἀντάξιον ἵνα ἐξάρωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀρετὰς τοιοῦτου ὄντος ἡγεμονικοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ τὰ συμβαδίζοντα τῇ νῦν προόδῳ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν Μεσολογγίῳ κατὰ Ἰανουάριον, 1886.

ΠΕΡΙ

τῆς ἐν τῇ Λακωνικῇ ἀρχαίας πόλεως «Γερηνίας» καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν ἰδίᾳ δὲ τῆς πρό τινος ἀνακαλυφθείσης «Βουστροφικῆς» ἐπιγραφῆς, καὶ νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδομένης ὡς καὶ τῶν νεωστὶ ἀνακαλυφθέντων ἐνταῦθα ἐρειπίων τοῦ Ἀσκληπείου.

ὑπὸ

ΑΘΑΝΑΣ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ
Σχολάρχου νῦν ἐν Νησίῳ Μεσσηνίας

(Συνέχεια ἴδε προηγ. ἀρ. Ἀπόλ.).

§ ΙΣΤ. Πρὸς Δ. τοῦ Κάμπου ἢ τῆς ἀρχαίας Γερηνίας ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὴν παραλίαν ὑπῆρχεν, ὡς εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν,¹ ἡ ἀρχαία πόλις Ἀβία, σήμερον ὀνομαζομένη «Παληρόχωρα» ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ πολὺ ἀρμοδίως ὀνομάζεται οὕτως διότι ἐν αὐτῇ ὄντως ὑπῆρχεν ἡ παλαιὰ χώρα τῆς Ἀβίας, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τε διαφορῶν μνημείων, ἐπιγραφῶν, καὶ ὀνομασιῶν, ἐτι ἐν αὐτῇ διασωζομένων. Καὶ ἐρείπια μὲν ὑπάρχουσι διαφορῶν οἰκοδομῶν, ὡς καὶ μεσαιωνικῶν δι' ἀνασκαφῶν δὲ πολὺ πλείονα ἀναφανήσονται, νῦν καταπεπλακωμένα ὑπὸ ἰλύος καὶ χωμάτων ἐπὶ διαφορῶν αἰώνων ἐπισωρευμένων. Ἐκ τῶν ὀνομαστῶν ἐφείλκυσέ μου τὴν προσοχὴν ἰδίᾳ τὸ λεγόμενον «Ἀρχοντικόν», διότι ἐν αὐτῷ ὄκουν οἱ ἐπὶ βυζαντινῶν καλούμενοι «ἄρχοντες», ἥτοι οἱ πλουσιώτεροι τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Ἡ διάκρισις αὕτη καὶ ἐπὶ Τούρκων παρρητρεῖται καλούντων τὴν συνοικίαν, ἐν ᾗ οἱ εὐπορώ-

1) Ἴδε φύλ. Ἀπόλ. ἀρ. 30, σελ. 439, Ὀκτωβρ. 1885.